

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४६४९

Title वैष्णवधर्मानुष्ठानपद्धतिः नृसिंह

Author कृष्णदेवः रात्राचार्यमुनिः परिचर्या

Extent ८ पत्राणि Age * १६

Subject धर्मशास्त्रम्

नृसिंह परिचर्या नयमपरलः

धर्मधर

श्री।

श्रीराम॥ रामरामेतिरामेतिरामे रामे मनोरमे । सहस्रनामस्तु त्वं श्रीरामनामवरानने ॥ १ ॥ श्री ॥

समन्तारविबारेवर्गदेजन्मदिनेतया॥ त्वय्युजकलत्रापीतकुर्यात्तिलतर्पणं॥ २ ॥ तीर्थविधिनिषेधगयायां वि
 षेपक्षेत्रे॥ निषिद्धेपिदिनेकुर्यात्तर्पणं तिलमिश्रितं॥ २ ॥ अर्धरात्रयुतायनमाद्यतस्तत्तुर्दशी॥ शिवरात्रिचतुर्द
 शी॥ चमेधफलं हस्तेपि॥ तथाप्यशुभरात्रे॥ अर्धरात्रादधस्योर्ध्वं यदि युक्ताचतुर्दशी॥ नतियावेवकुर्वीतशिवरा
 त्रिचतुर्दशीति॥

दी। हरिदत्तस्य पत्न्या

सुवर्णादीनां प्राप्तेऽप्यत्र

सुवर्णादिप्रतिष्ठाविधिः श्री

२००

देवगोवर्द्धनस्य पुस्तकं

स्री

उत्तमः श्रीसिंहवदनाय। सुवर्दिप्रतिमासुनुप्रतिष्ठयैव नगवदाविर्त्तावादिधितः प्रति
ष्ठाकर्तव्या। बौद्धायनादेसन्तु त्रींस्त्रैविक्रम्यादिपद्धतीः। वीर्यवद्व्यामिविष्ण्वादिच
त्तार्चस्त्रापनाविधिं तत्रप्रतिष्ठाकावः। उदगयनेमावादिपंचसुमासेषुमुक्तपदेचतु
र्थीषष्ट्याष्टमीचतुर्दशीवातिरिक्तायांतिथौरुद्ररूपदोषिद्वान्धाः प्राणैर्न्यतमस्यामनेषिद्वा
यांबुधगुरुमंदातामन्यतमस्मिन्वारे अश्विनीरोहिणीमृगशुनैर्वसुपुष्योत्तराहस्तत्या
त्यनुरागज्येष्ठाश्रवणमूलधनिष्ठारेवतीनामन्यतमस्मिन्नश्रवे अनुपदिष्टेष्वपि
देवत्येवाद्यतापातवैधतामिदिवर्जितस्ययोगेन जावर्जितकरणे ज्योतिर्विमुक्तग्राह
बलवतिसुललेविष्णुशिवादिप्रतिष्ठाकार्यदिशः अप्रतिष्ठायाः सिद्धदोत्रपुण्यसरो
नदीतीरस्यवैतप्रसादिगृहादिः। तत्रप्राच्यादिदीमुदीच्यामीशान्यावातुषांग

दशहस्तं

भाग-

उत्तर

गारादिरहिते नू प्रदेशेषोऽशहस्तं दशहस्तं वा समवतुरसंवतुर्दीर्घाद्यादि क्रमेण
 हुं वरा मय न्य गो धतोरणत्स द्वा रशा खं प्रागादिदि द्दु हे मर क्त रु क्त ध्रु म्मौ क्तिक चित्र प्रवा
 धेत वर्ण प्रता कं मंडपं कुर्यात् न तत्रा ग्नेय कोणे चतुरस्त्रमेकहस्तं कुंडं प्राच्यादिशि हस्ती द्वाय विस्ता
 रां चतुरस्त्रां वेदिं ईशाने स्थापनोपकरणस्थानं कृत्वा नैर्ऋते वास्तुमंडपं कुर्यात् तच्चैवं प्राग्गुद
 गायकैतादिभिर्नवनवन्ति देवगानि श्रुतुः षष्टिपदं मंडपं विधाय तत्र बहिः पंक्तौ कोणेषु अष्टौ
 र्जपदानि स्थानानि दिक्षु चतुर्विंशतिरक्षपदानि मध्ये चतुष्पदमेकं तत्प्रादिदि द्दु चत्वारि
 चतुष्पदानि कोणेषु द्विपदानि कुर्यात् एवं पंचांवारिंशद्देवतास्थानानि नवेति देवता
 श्रेताः मध्यमचतुष्पदे बुद्ध्या तत्प्रादि चतुष्पदवतुष्टये अपेसा वित्रजय रुद्राः कोणस्थ षष्टस
 द्विपदेषु षड्देवता अयं मम विष्टौ वविवस्वर्न विबुधाधिपतिराजविधियद्म एष्टी धधरा
 पवत्सकाः बाह्यपदपंक्त्या वीरानादित एव शिखिपयै न्येत कु विशायुधं सूर्यसत्यभृशः आ

गा
व
सु

शानार

क

गा

जं जं

मित्रं

रुता

सप
लप

नागरगल

दितिः २-श्रीरत्नोक्तः

प्रापि

६

मैल

काशवायुस्रवितथाहृदकैदीपमगधर्वभंगराजमृगपिरेदौवाशिरुस्रग्रावपुष्यदंतवक्रा
षं असुरशैषपापयोगादिमुखमध्यासामस्यैषं नु जगश्चदिति जगत्सिद्धयः ॥ ३२ ॥ एवं
सर्वोपवचत्वारिंशद्देवतावास्तुमंडलेतद्देहिरीशानादिक्रमेणचरकी स्कंदाविदारी अथ
मातृतनाजंभकापापराक्षसीपिलिपिकुडित्यष्टौ देवताः ॥ तदेतद्वास्तुमंडलं नानारंगशा
लिपिपृष्ठपरितं कार्यं मंडपस्य मध्ये मंडपदेवता पूजायै स्थाप्य देवता विषेष्टविशेषविहि
तं मंडलं तर्तुक्ता वसं नवेवासर्वतो भद्रं सकर्णिकपत्रमध्यं नानारंगशालिपिपृष्ठपरितं कुर्यात्
तत्रैतामंडले देवताः ॥ मध्यो ब्रह्मा मंडलप्रांते पूर्वादिदिग्द्वंद्वं द्वादशो लोकाः ॥ इशं द्यौतराता
एकेवसवः रुद्राः आदित्याः अश्विनौ विष्णुदेवाः पितरः नागाः स्वदहषौ ईशादिपन्नदलेषु द
हः विष्णुः इगो स्वधकारः मत्स्यरोगाः समुद्राः सरितः मरुतः गणपतिः कर्णिकार्धः दधिवीतडप
रिमेरः ॥ तडपरिस्थाप्य देवताः ॥ मंडलस्य बाह्यतः प्रागादिदिक्पालाः नामाभियुक्तं निवाहनाति
चातशैल्येणोतमनरडाजविश्वामित्रकस्वयं शपजमदग्निर्वैसिष्ठात्रेयः सप्तशं सप्तधयः

६

२

माचार्य ब्रह्मर्षिः ॥ मंडपविस्तारविधिः ॥

तद्वाह्येन वयम् ॥ तद्वाह्ये ऐं श्री कोमारी ब्रह्मणी वाराही चामुंडा वैष्णवी माहेश्वरी वैनायकी इत्यादि
एतां कथयः ॥ इति मंडपदेवताः ॥ ततो मंडपादुत्तरतः स्वस्ति मंडपं विधाय तदुपरिशय्यां स्थाप
येत् ॥ एवं मंडपपरचनादिसंस्तुतसंज्ञा शेषयजमानः प्रतिष्ठा मुहूर्तापूर्वेषु गणेशपूजनं
एवाहवाचनं मंडपस्थानं वस्तु मंडपस्थवायव्यदेशे अक्षतपुंजेषु प्रणवादि नमो तना
मन्त्रिः गौरीमावाहयामि स्थापयामि पूजयामि इत्यक्षतगंधपुष्पादिनिर्माहः पूजयेत् ॥ त
त्र गौरीपद्माशचीने धासावित्री विजया जया देवसेना स्वध्या स्वाहामातरो लोकमातरः धृ
तिः पुष्टिस्तथास्तुष्टिरात्मदेवतया सह स्वकुलदेवतेति षोडशः ॥ ततः प्रतिष्ठा गंगादीनां
इत्येतां चतुरो ब्रह्मण्यनृणां पुत्राः अमुकगोत्रो नमुकशर्माहममुकगोत्रममुकशर्माणं त्वा
माचार्यत्वेन वृणो वृणोस्मीति ततः प्रतिष्ठायात् ॥ एतच्च वरणं मधुपर्कवासोत्सवकारणदिनि
र्यथा विप्रवर्गैश्चित्फलदानेन कुर्यात् ततः उत्तरत आरभ्य तोरणा यनम इति तोरणा निहा

ततः समिद्धिस्तिने शयथा शक्तिद्वयाः दुयावा पावमानरा हो द्यान्मो विरज्याम उपवेष्टयेत् ६

रात्रि येन मइति च दाराणि संपूज्य चतुरोद्धारजापकान् पूर्ववत्सं पूज्य वृणुयात् । अथाचार्यः
 जालाजायन्मनं च देवमयो नृत्वा प्रतिष्ठातं उपमागत्य यागन्तुमिमापोरिष्टेति कुशोदकेना
 नृत्वा सितमर्षपात्रं चोपदेवा आयां तुषाया तुषाया अपयां विष्ठा देवयजा हस्वेति न
 वा ह्रस्वावास्तु मेजले वास्तु देवताः प्रणवादिनमो तनामभिः षोडशोपवीरैः संपूज्य
 शोदि क्रमेण वृता हतादि विहित इत्येस्त दसैष्वेव वेपायसेन तदसै भवे कुराणु
 ष्य वृता हतैर्वा शिखादि देवताभ्यो विष्णुष्वल्लिख्यात् । अथ कुडममापमेत्यानि प्र
 तिष्ठाप्यान्वाधय गोक्षेण निवारय संस्थापि देवताकं प्रपयित्वा ज्य नागांतेप लाशोड्वे न
 राक्षस्यन्यग्नो धमपा मार्गं समिद्धिं प्रत्येकमष्टसदसमष्टशतमष्टाविंशतिं वा लोकपालान् न
 इंदिरपततन्मेत्रेव्यो हति निर्जोडुड्यात् । तावत्संख्याकमाज्य होमं स्थाप्य लिङ्गकेन मंत्रे देवता
 एह ह्रस्वासमिति त्वाज्यानां प्रतिद्वयं तेनैव मंत्रेण दशदशा इतीदृत्वा अग्निर्यजुत्यनु दि
 वा कंडसास्थाप्य देवतामंत्रेणैव वरोदशप्रधानां प्रथमोऽतीदृत्वा वरुशेषेण यदस्य
 कर्मण इति स्विष्टकृते जुड्यात् । यथा शक्तिस्थाप्य देवमंत्रसाधनैर्अल्लविसर्जनांतं कुर्यात् ॥ ७ ॥

3

५ शत

न

त ६

देवता

दि ३

३

व ७

आपहो मेवो तरताऽप्यपितरुजलकलशोक्तपातानयेद। चामाद्योद्योगिस्तुक्तानि जपेत्

अथ वप्रतिद्वय होमांते देवं स्पृशेत्। अथ यजमानं वन आचार्यो यथासंनवं वरं दत्वा
 ब्रह्मर्षी नो नृगंधाद्यैः संपूज्य पुनः पुराया देवा वयेत्। ततः आचार्यो यजमानानुज्ञातो यश्चो सुप
 वैशयेत्। तद्यथा देवंप्रणिपत्य स्वागतं देवदेव शविष्मत्पुनमोस्तुते ॥ छंदोपि बद्धिश्चा
 शुद्धिकुर्मः सदस्वतामिति संप्राथ्येन च पिबोपवेशितामर्वा द्वादश उक्त्वो मुदा संशोध्य
 जत्वेन प्रक्षाल्य पयः पृथिव्यामिति पंचगव्ये संस्नाप्य आप्यायस्व धिक्का बाः ते जो सित
 ध्रुवाता अयं गौरिति मंत्रैः पयोद विहृतमधुशर्कराद्यैः पंचभिरमृतैः स्नापयित्वा घृते
 नाभ्ययोद्वर्तते नाद्वयं सुखो ह्येव केन प्रक्षाल्य सुगन्धैः क्षीरान्ता देवीरिति संस्तवेन क
 लशेन संस्नाप्य नमस्कृत्य गंधद्वयं धत्ते तैः सपधुवैश्चतुर्भिः कलशैः सधुमुदज्येष्ठा इति चतु
 र्भिरांकलशेषु धावतीत्यादि निरत्यैश्च कथं शयिण्यैः मंत्रैः निषिच्य औडंबरे शरद्वशांत
 रजे विदस्त दीर्घतद्वृत्तिस्तारं प्रशासं भवपरिमाणं वा पञ्चमध्वे स्वस्तिकं प्राते न जप्यै हर्वा
 मुपवेशयेत्। अथाष्टौ वा कचमेशान् देवस्य प्रकीर्त्तिदिदु संस्नाप्याद्य कलशैः संगमव

सोध्य

पृ०
३०

वर्षिस्तु

रूपो हि भुवि
तिस्तुतिः

सर्वं न हते सुतारणे इति नीतमुपश्रितं अग्निं वदति निति स त्रिंशद्वस्य सुतमस्य विद्वत्तनरु पिः निति देवता जिह्व
 १७७ इत्युक्तं तारणे निनिमोगः अग्निं धामा नरुति नमस्ति नः पठेत्। स्वप्नस्य हस्तमस्य तमा का विंश
 तिं वा रुदं कृजधरा पतयेत् ततो

श्रीगणेशाय नमः

५३॥

श्रीः राम

४

गहो त्वत्तवामी काञ्चनगजमनदीतिरक्ष्य दयं मृदादिताये रसंतकवचं च त्वत्तवाम्याहुना
 द्वितीयादिषु कुशखंज निप्रसवोदकं शान्त्युदकं गंधोदकं अक्षताः पुष्पा
 णिचप्रक्षिप्य सर्वाणि वायुस्तानुद्वयापो विष्टुतितिस्रः सन्निहिरण्यवर्माः सुवयः पावका
 इति च तस्मिन्निःपवमानाः सुवर्ज इत्यनुवाकेनैस्त्नाप्या निवृत्तये दत्ते वससी परिधाय प
 वातं च रत्नागंधादिपंचोपचारैः संपूज्य हिरण्यगर्भैः हिंस्य समवर्तते त्यादौ गर्भैश्च
 त्राज्ययन्तः सन्निःपिष्टमयैः प्रदीपैर्निराजयेत् ततः सुवर्णशलाकया गंधेन चित्रं देवानामित्य
 र्धचेतपाश्चैस्थित्वा देवनेत्रे उन्मीलयेत् तदानकश्चित्पुरतस्तिष्ठेत् अंजंतिवामित्यजनेनांशुमुद्धा
 ज्यशर्करानिर्देवस्थलेन पुनरंजनीयेत् अथादर्शं दर्शनं न ह्यनोज्य नो ज्यदीनि देवस्थलेनैव
 दर्शयेत् तत आचार्या यथाशक्ति वेनुं ब्राह्मणेन्यो हिरण्यं च ददित्वा दद्यात् अथा
 वार्योर्दिर्नेष्टासीनोदनीन्धारयमाणः प्रत्युचं घ्राणबभ्रुश्चरयन् पुनर्यसूक्तेन

च

राम

५३॥

देवं स्तुत्या वैष्णवे पात्रे पंचवर्ण ध्यानं पं निष्पन्नं किं प्रोद नं नि धाय ते नमू ड्रेण निराचारौ नै रडा
 ह्मणे न वा देव स्थनी राज नं कारो यित्वा बहिरा व सथा हृ द्मूत्वे सून्य गृहे चतु ष्थे वा तद्धृ
 द्मूत्ते न रुद्राय बलिं दद्यात्। स्वयं चै तं मंत्रं जपेत्। ॐ नमो रुद्राय सर्वं नृता धिपतये दी नमू
 त्व धरायो मा दयि नाय विष्वा धिपतये रुद्राय वै नमो नमः शिव मगर्हितं कर्मा स्तु स्वाहेति ।
 ततो बलि मन वे द्यमाणः प्रत्या गच्छेत्। मू ड्रे ह्मणा दौ प्र दत्वा चामे नू वि प्र श्रे स्नायत्। अथा
 चार्यो मंडल देव ताः पूजयेत्। नत्र ब्रह्म जज्ञान मिति ब्रह्मणं प्रतिष्ठाप्य तदा धारै मंडल देव ताः द्या
 षोडशोपचारैः संपू ज्य स्थाप्य देवं त द्विं गमं त्रेणाचार्या ध्या नावा ह्य तान न र्यो मंडल कर्णिका
 यानुपवेश्य तत्र स प्रतिष्ठे न वेति पु तिष्ठाप्य गंध द्यैः संपू ज्य बुं ड समीपमा त्म मंडल
 देव तां नां नाम मंत्रै र्द शदशा ड्ता स्तित्वा ज्य द्वा एण्डु त्वा स्व स्ति कस्थ शय्यायां वि
 प्रैः सद प्रतिमा मारोप्य पुरुष सू को त्र नारायणा न्या मुपस्था चार्यो त लव्या सं कु र्या
 त्। तद्यथा। पुरुषा त्मने नमः। प्राणा त्मने नमः। शिर सि प्र ह्व्यो य नमः। बु द्धित व्वा य नमः।
 त्रितत्वा

अहंकारतत्त्वाय नमः॥ मनस्तत्त्वाय नमः इतिहादि। शब्दतत्त्वाय नम इति शिरसि स्थितं नम इति त
 वि। रूपातत्त्वाय नमः इति। एवमसंगमश्चोत्रत्वकवर्जिर्जिह्वा वाणवाक्याणि पाद पादुपस्थपि
 व्यपतेजोवाचा काशतु नितत्त्वा निवसिणदकर्णत्वकृत्तु। ३। जिह्वा वाणवाक्याणि पाद
 पादुपस्थपादराकृदहं वाणशिखासु विन्यस्य रजः सत्त्वतमो देह तत्त्वा निवेदयत्यहं देवि
 न्यसेत्वा अथ पुरुषसूक्तन्यासे कुर्यात्। स वै वै। अथ पुरुषसूक्तमंत्रस्य नारायण। नमः। पुरु
 षो देवतागोपत्रीकंदः॥ देवस्यागेन्यासे विनियोगः॥ इत्युष्यादिस्मृत्वा आद्यमृदुमयवरयो
 षपरितनं जानुनो॥ तडुपरितनं कथ्यो॥ सप्तम्याद्यामिस्त्रो नातिदुक्कंष्टा तडुपरितनमृदु
 यंबाहोः॥ तडुपरितनं नास्योः॥ तडुपरितनम के॥ अत्यामृदं मुस्तवे न्यसेत्॥ अथ गंसधेय
 चर्चसुखशायी नवेति देवं शय्यायां स्थापयेत्। ततो मंडलमप्यधो रंतरालेन गंतव्यमि
 ति त्रैलोक्यं दत्त्वा मंडलदेवताभ्यां उपहारं निवेदयेत्। ततो रोदनं ब्रह्मणो हस्तान्मुदकादिनिष्का
 रितमिश्राय॥ आज्योदनमग्नये॥ माषान्तं यमाय। वसुव्रीह्यन्तं पुराणेन कृते। नानं नि

५
 अथ
 २

स्थ

न्य

५

घा

५

रेतये। नवनी तो दनं वरुणाया यवो दनं वायवे प्रियं गवं सोमाया गावे धुकमी रानायते तो निवारवुस्सा
 ली। शय्या दे शै मानी यव रुशेषेणा दिग्बलिंदघात तदेत देवमधिवासनं विभयगीत वाघ नृत्या दिरात्रि न
 मध्वधितिवा हयेत्। अथ शोभतेः रणे दये उतिष्ठ बलरा स्पत इति देवमुत्थार्य प्यपुसपसु को तरना
 गयरागा न्यांस्तुत्वा कुंडे व्री। हा एतां वरुस्तस्यै अपयित्वा ज्येना निवायेस्तस्यै देवतायेनाममंत्रेण द
 शा ऽहुती हुं वा स्थाप्य देवमं ~~स्ते~~ वा ज्येना इतेन दशाहुती हुं वा च रुशेषेणा ज्येना गये स्वाहा सोमाय स्वा
 हा धन्वंतरेये स्वाहा० कुक्कै० अनुमतये प्रजापतये० परमेष्ठिने० ब्रह्मणे० अग्नये सोमाय० अग्नये न्ना
 दाय० अग्नये न्नपते प्रजापतये विश्वे न्यो देवे न्यः सर्वे न्यो देवे न्यः भूर्भुवः स्वः अग्नये स्विष्टकृते स्वाहे य
 त्यवदानानि हुत्वा सप्तते अग्ने पुनस्तु दित्येत्या न्यां पूर्णाहुतिं जुहुयात् ततो यजमान आचार्या यधे नु मुखं
 श त्र्यै कया दक्षिणं दद्यात् अस्मिन्नापि होमे न्नतजपे न्यो द्वारजापके न्यश्च शक्र्या दक्षिणं दद्यात् अथोदि
 ते सूर्ये वेद्यां मेरोरुत्तरे मुखं नृत्याया अथ धीरिति मंत्रेण सर्वौषधी सुपुष्प मूल फलानि च देवाय दर्शयि
 त्वा ताम्रपात्रे शान्ति तोयमादाय स्थाप्य देवतामृत्यमंत्रेण शतवारमन्त्रिमंत्राचार्यो देवं शिरसितेनैव नं

काश्चिद्विद्वानं दं ब्रह्मैव न क्तानुग्रहाय गृहीतविग्रहं करचरणायै घवपविने शंखचक्रगदाद्यायुध...
 जवाहनाद्युपेतं निजदृक्कमले वस्थितं सर्वलोकसाक्षिणमणीयां संपरमेष्ठ्यु सिपरमो क्रियं गगनपे
 लिनेत्रेण स दुष्पां जला वागतं परि नाव्य प्रतिभायां विन्यस्य ज्ञानवेन निरुध्य स जीवं ध्यात्वा पादनुजिः
 शिरः सुदेवं स्पृष्ट्वा इहैवै जीति विजयेत् ॥ अथ परिवारदेवताः ॥ अथ पूर्ववत् तत्प्रतिमासु प्रतिष्ठाप्य
 तदनावे पुण्य प्रतिमायामिव ताः संविं तयेत् ॥ अथ देवसकलीकृत्य स्वमूलमंत्रेण षोडशोपचारैः सप
 दिवारं संपूज्याष्टोत्तरशतं मूलमंत्रमावर्त्य यथाशक्ति दंडवत्प्राणम्ययेयजमानाय ब्राह्मणेन स्वस्तिवा
 चयेत् ॥ ततस्तत्स्वस्तिवाचनो यजमान आचार्यादिभ्यो दक्षिणं दद्यात् ॥ तत्र आचार्याय गोशतं नदं द्रुतस्मा
 दद्याद् द्वादशानि स्वरकां वा सात्वं कृतां दक्षिणं दद्यात् ॥ तदर्थं महाविष्णुः नदं द्रुतं जापकेभ्यः अन्येभ्योपि
 यथाशक्ति चूरिदानं कुर्यात् ॥ ततो मंडपपताकाद्याचार्याय समर्प्य ब्राह्मणेन जयेत् ॥ इच्छं प्रतिष्ठा
 कुर्वतः फलमाह बोधायनः ॥ एवं प्रतिष्ठां कुर्वन् सर्वयज्ञफलमाप्नोति दीर्घायुर्न वति लक्ष्मी वृद्धिर्न व
 ति स्वर्गे लोके चिरं सुखमनुभूय मर्त्यलोके सर्वकामसमृद्धिमाप्नुवति ततो रुयं सुखं सन्नतं

नमस्कृत्य ३

इत्याह नवान् बौधायनः॥ इति चत्वार्योऽप्रतिष्ठा॥ अथैकाध्वरमार्गेण चत्वार्योऽस्थापनाविधिः॥ सर्वलोकोप
 काराय बह्वे बौधायनोदितः॥ अस्मिन्त्यक्षे कुंडमंडपादीनां करणं कृताकृतं॥ तत्र युजमान उदगयनादे
 पुण्यकाले सुतीर्थोऽपुण्यदेशे निष्पादितानि त्यक्रियः॥ प्रतिष्ठांगचूतं स्वस्तिवायं न पूर्वनां दीक्षां द्रम
 चार्यमेवैकं कृत्वा यातु॥ नरुर्त्विगादीन् सोयमेकाध्वरविधिः॥ ततः आचार्योऽपि जमानानुज्ञातः॥ प्रतिष्ठासं
 कल्पं विधाय गृह्योक्तविधिना स्थंडिले ग्निं प्रतिष्ठाप्य ग्रीहि चरुं अर्पयित्वा आज्यत्रागांतं कृत्वा लिंगमर्च्य
 वा अष्टरुत्वो मृदा संस्त्राप्य पंचगव्येन पंचानृतैश्च पूर्ववत् स्नापयित्वा अष्टनिर्वादि पूर्णं द्वयोर्द्वार्यं
 वपस्त्रवोपेतैः कल्पशैरापोहिष्ठादिमंत्रैरान्विष्य वस्त्रं धाद्यैर्नाममंत्रेणान्वर्य सर्वतो न डमंडलमध्य
 स्थापिते न डमंडलेऽर्चामुपवेशयत् तत्प्रागादिदिदि ह्यष्टौ कल्पशानूवारिपूर्णं नृगंधाकृतवृत्तपत्रवोपेता
 न् अवस्थाप्य तथैवाष्टौ दीपान् प्रज्वाल्य गधेन चित्रं देवानामित्यर्घ्यं च नैत्रयो रुन्मीलनं पान्थे स्थि
 त्वा देवस्थलेति मधुनां जनं च विधाय चित्रान् बलिं दत्वा प्रतिष्ठाप्य देवमाहात्म्यं स्मृत्वा पुरुषसूक्तेन स्तु
 त्वा अंगदेवताः संपूज्य स्थंडिलं समेत्य समिदाज्यचरुतिलद्रव्यैः प्रत्येकमष्टोत्तरशतं प्रतिष्ठाप्य देवसं
 ज्ञानुज्जयातु॥ अत्र च एकैकद्रव्यं होमानंतरं देवं स्पृशेत्॥ आहुतिं संपातं च बह्वुत्तरतः पूर्वस्थापित

झ

कलशोद्विषेत्ततः पूर्णोद्विषेत्तुल्यहोमं त्रैलोक्यं समापयेत्। अथ यज्ञोक्तं नृणां गतं तं गन्धर्वः प्रातिष्ठ
प्रादेवं रुदिध्यात्वा तन्मूलमंत्रं त्रुत्वारचनं रुदिस्थं देवं त्रुत्तुर्हर्षे पुष्पाणि प्रतिष्ठाप्य देवं त्रिंशो वा वा
स्थापयेत्ततः त्रुत्तु वस्त्रेन त्रुत्तु प्रतिष्ठाप्य त्रुत्तु वेति प्रतिष्ठाप्य त्रुत्तु वेति त्रुत्तु सुप्रसन्नो त्रुत्तु वरदो त्रुत्तु
तिसं प्रार्थ्य पुरुषं त्रुत्तु ततः देवता त्रिंशो केन च मंत्रेण त्रुत्तु वीत। अथाग्नौ दक्षकलशाग्निमंत्रं त्रुत्तु पूर्व
कमाग्नौ कविधिना तत्र नमस्कृत्य मंत्रेण त्रुत्तु वाहनपाद्यार्घ्यं मधुपर्कचमनीयानि समर्प्य देवेभ्यो
संस्तुत्वा पंचामृतैः संस्तुत्वा समात कलशोद्वेकेन इमां आपः शिवतप्ता इत्यादि मंत्रैः पुष्पाग्नौ दक्षेन
शंखनिहितेन तत्र नमस्कृत्य मंत्रेण सत्त्वं स्तुत्वा त्रुत्तु वस्त्रात्वं कारगंधादीनुपचारानुप्रकल्प्य न
नानैवेद्यानि पुरुषाहारपर्याप्तं वक्त्रं शर्करां पितं पायसं वा संनिवेद्य महा नीराजनं स्तुत्वा देवेभ्यो
पादयेत्। पुष्पांजलिं प्रक्षिप्य सत्यजमानः साकार्यः शक्रादंडं वन्नमस्कृत्यात्। ततः पुष्पांजलि
दत्त्वा न्यासं स्तुत्वा देवमने कथ्यामं प्रार्थ्य शरणागतो यमस्य यजमानस्य कुले सर्वदा सानुग्रह
इष्टिर्न वेति पुनः पुष्पांजलिं दत्त्वा पुनस्तस्मिन् न्यासं स्तुत्वा देवपार्श्वस्थं स्य कलशं ब्राह्मणस्य
हितो मंगलमंत्रैः यजमानस्याग्निजे कंकुर्यात्। अथ यजमानो वस्त्रात्वं कारगोच्रमिच्छाणां ध्या

शक्त्या दक्षिणं दद्यात् यजमान एव चेदाचार्यस्तदा आचार्यवर एतत्तदा दक्षिणदानं च नास्ति पुण्याह
 वाचनं नास्ति। पुण्याहवाचनमभिषेकं च जीतलैः कुर्वीत एवं प्रतिष्ठां कुर्वतः फलसुक्तं प्रतिष्ठां
 वेदत्येतेन विधानेन प्रतिष्ठां विदधाति यः तस्य पुण्यफलावाप्तिः सुरवंचात्यंतिकं क्रमात् इति
 सेहिष्ठचत्वारिंशतिप्रतिष्ठाविधिः॥ इति वैष्णवधर्मप्रतिष्ठाचार्यश्रीरामाचार्यसुतसम्प्रदेवविरचितायाम्
 वैष्णवधर्मविष्णुनयनप्रतौ नृसिंहपरिचर्यायामनवमः परलः प्राणप्रतिष्ठा मंत्रस्य वल्लविष्णुमंत्रः
 सषयः सग्यजुः सामानि कुं संसि क्रियानयवायुः प्राणरव्यादेवता। प्राणप्रतिष्ठायां विनियोगः
 ततो नूतनमुद्रिप्रकारेणोक्तमंगन्यासं कृत्वा उं आं फ्रीं क्रौं यं रं वं शं षं सं हों हंसः हंसः ईं श्रौं मूं अं नृं च
 तैः प्राणमयि प्राणः॥ आं फ्रीं क्रौं यं रं वं शं षं सं हों हंसः हंसः अं नृं च मूर्तेः दीवोतायै स्थिताः॥ आं
 फ्रीं क्रौं यं रं वं शं षं सं हों हंसः हंसः अं नृं च मूर्तेः सर्वेन्द्रियाणि वा इ मनश्चक्षुः श्रोत्रं घ्राणं प्राणः
 इहैवागत्य सुखं विरेतिष्ठनुस्वाहा॥ अग्निसमिवा उं इत्यन्युत्तराणं पुनरुग्निसमिवा उं इति पञ्चमीये।
 इति नृसु
 दुवेगोवईत इ-आं फ्रीं क्रौं यं रं वं शं षं सं हों हंसः देवस्य